

Σκέψεις για την τόνωση της επιχειρηματικότητας

Η επιχείρηση δεν είναι στόχος της φορολογίας όπως έχουμε εμπεδώσει προσφάτως, αλλά της συνολικής οικονομικής πολιτικής, βασικός πυλώνας της οποίας πρέπει να είναι η διευκόλυνση και η υποστήριξή της :

Πρώτον, με τον **κατάλληλο συντονισμό της αναπτυξιακής πολιτικής στο χώρο**. Η χωροταξία είναι άμεσα συναρτημένη με την αναπτυξιακή πολιτική επειδή τα χαρακτηριστικά του χώρου επηρεάζουν την οικονομική δραστηριότητα περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο μέτρο οικονομικής πολιτικής. Πύλες και δίαυλοι διακίνησης προϊόντων, υπηρεσιών και προσώπων ή περιοχές με ειδικές προτεραιότητες όπως οι ορεινές περιοχές, τα νησιωτικά συμπλέγματα, οι πόλεις, τα μητροπολιτικά κέντρα κλπ πρέπει να αντιμετωπίζονται συντονισμένα, μέσω της χωροταξίας και όχι αποκλειστικά μέσα από το φυσικό σχεδιασμό (πχ χρήσεις γης). Μόνον έτσι θα αποφεύγονται οι συγκρούσεις ως προς τη χρήση των φυσικών πόρων της χώρας και την ανάπτυξη επιχειρηματικής δράσης περί αυτών. **Εάν η Κυβέρνηση θέλει να κάνει μια ουσιαστική παρέμβαση σε αυτή την κατεύθυνση, ας επαναφέρει τη χωροταξία στο φυσικό της χώρο, στο Υπουργείο Περιφερειακής Πολιτικής και Ανταγωνιστικότητας**. Μια τέτοια απόφαση θα αξιοποιήσει καλύτερα το μεγάλο βήμα προόδου που έγινε από την προηγούμενη Κυβέρνηση με τη θεσμοθέτηση του εθνικού χωροταξικού σχεδίου και των ειδικών χωροταξικών που υιοθέτησαν τις αρχές, τις κατευθύνσεις και τα κριτήρια χωροθέτησης για τα χαμηλότερα επίπεδα σχεδιασμού.

Δεύτερο, με την **εξωστρέφεια της οικονομίας και των επιχειρήσεων**. Για να γίνει αυτό (και να μειωθεί η εισαγωγική διείσδυση ή η υπεργολαβοποίηση των ελληνικών επιχειρήσεων), απαιτείται καλύτερη και περισσότερη δράση στους τομείς της μη τεχνολογικής καινοτομίας και της Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης, ώστε τα προϊόντα και οι υπηρεσίες να αποκτήσουν την προστιθέμενη εκείνη αξία που θα τους δώσει πρόσβαση στις διεθνείς αγορές. **Την προσπάθεια αυτή μπορεί να στηρίξει αποτελεσματικότερα η προώθηση των συνεργατικών σχηματισμών (clusters) και, μέσω αυτής, η συμμετοχή ελληνικών επιχειρήσεων σε ήδη υπάρχοντα διεθνή και Ευρωπαϊκά επιχειρηματικά δίκτυα**. Μόνον έτσι θα εξοικονομηθούν δυνάμεις και μέσα και θα επιτευχθούν οικονομίες κλίμακας. Η οργανωμένη (;) προβολή προϊόντων και υπηρεσιών δεν φτάνει.

Τρίτο, με τη **διασύνδεση της χώρας με τις διεθνείς αγορές**. Οι Υπουργοί δεν ξέρουν και τα Υπουργεία δεν μπορούν να εκμεταλλευτούν αποτελεσματικά τις ολοένα και διευρυνόμενες διεθνικές συνεργασίες, τη διεθνοποίηση των εμπορευματικών αγορών αλλά και τη μεγάλη διεθνή κινητικότητα τεχνολογίας, πληροφοριών και κεφαλαίων (ακόμη και υπό καθεστώς κρίσης). **Αυτό μπορεί να γίνει καλύτερα με την αποτελεσματική υποστήριξη της οικονομικής διπλωματίας μέσω δομών και, στο πλαίσιο αυτής, με την άμεση ενίσχυση επιχειρηματικών συνεργασιών σε δυο-τρεις τομείς που η χώρα εμφανίζει πλεονέκτημα**. Αν δεν υπάρχουν οι δομές, ας δημιουργηθούν, με τη μόνη προϋπόθεση ότι την οργανωτική ευθύνη (και όχι μόνο) θα την αναλάβει ο ιδιωτικός τομέας σε σύμπραξη με το Κράτος.

Τέταρτο, με τη **βελτίωση της ποιότητας και της έντασης των επενδύσεων σε ανθρώπινο κεφάλαιο**. Η παραγωγή της γνώσης, η διακίνησή της μεταξύ πανεπιστημίων και επιχειρήσεων και η δημιουργία spin-off εταιρειών δεν είναι η

επιθυμητή. Έχει δε αποδειχθεί ότι η επένδυση στους ανθρώπους που δημιουργούν και χρησιμοποιούν την τεχνολογία και, ιδίως, στην αξιοποίηση της ικανότητάς τους να παράγουν νέα γνώση και να καινοτομούν, αποδίδει περισσότερο από την επένδυση παγίου κεφαλαίου. Στο πλαίσιο αυτό, **το Κράτος μπορεί να στηρίξει τη δημιουργία «Επιστημονικών και Τεχνολογικών Ζωνών Επιχειρηματικής Δράσης»** που να είναι σε θέση να αναπτύσσουν διαχειριστική τεχνογνωσία (πχ σε θέματα δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή μεταφοράς τεχνολογίας), να προωθούν συμπράξεις στον τομέα της υψηλής τεχνολογίας σε συνάρτηση με δημόσια Έρευνα και Τεχνολογική Ανάπτυξη και, βεβαίως, να στηρίζουν με κίνητρα επενδύσεις υψηλού κινδύνου που θα σχεδιάζουν εταιρείες spin-off.

Πέμπτο, η **εισαγωγή διαχειριστικών και θεσμικών καινοτομιών στο δημόσιο τομέα**. Το Κράτος πρέπει να εξωτερικεύσει ή να συγκεντρώσει σε ένα σημείο, λειτουργίες που σήμερα δεν μπορεί να διαχειριστεί λόγω μεγέθους και ικανοτήτων. Ειδικότερα και για επενδύσεις εθνικής ή περιφερειακής σημασίας, μπορεί, στη λογική της συγκέντρωσης, **να δημιουργηθεί στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο ένα «one stop decision making» με πολιτική και διοικητική βαρύτητα μιας ή ελάχιστων υπογραφών**. Η σημερινή πολυδιάσπαση ή / και διασπορά αρμοδιοτήτων σε πληθώρα φορέων με διαφορετικά θεσμικά πλαίσια, πολλοί από τους οποίους δεν έχουν και τις οργανωτικές προϋποθέσεις να τις ασκήσουν, δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί με την ανάθεση συντονιστικών ρόλων σε Υπουργούς.

Έκτο, η **ανάπτυξη κεφαλαιαγορών και χρηματοοικονομικών εργαλείων**. Η εγχώρια κεφαλαιαγορά, ιδίως τα καινοτομικά κεφάλαια, δεν είναι ανταγωνιστική όσο χρειάζεται. **Το Κράτος πρέπει να επενδύει μέρος των άμεσων, μη επιστρεπτέων ενισχύσεων, σε προγράμματα επιχειρηματικού κεφαλαίου από κοινού με το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα που διαθέτει την απαραίτητη χρηματοοικονομική γνώση και εμπειρία** (σημειώνω ότι στην Ελλάδα η νομοθεσία απαγορεύει τη χορήγηση δανείων από μη χρηματοπιστωτικά ιδρύματα). Τα προγράμματα αυτά πρέπει να οργανωθούν ορθά από το Κράτος αλλά και να σταθμίζονται ορθά από τις επιχειρήσεις που θα τα χρησιμοποιούν. Παράλληλα τα διαθέσιμα χρηματοοικονομικά εργαλεία πρέπει να αξιολογηθούν αντικειμενικά διότι δεν έχουν κατορθώσει να κινητοποιήσουν αποτελεσματικά τα ιδιωτικά κεφάλαια, δηλαδή δεν έχουν εκπληρώσει έναν από τους βασικότερους σκοπούς τους, τη μόχλευση.

*Του Κωστή Μουσουρούλη, Βουλευτή Ν.Χίου της ΝΔ